

ਝਿੜਕਨੀ ਡਾਂਟ

ਪਰਕਾਸ ਪੋਥੀ 2:20 “ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਮੇਣ੍ਹੇ ਇਹ ਗਿਲਾ ਹੈ ਭਈ ਨੂੰ ਉਸ ਤੀਵੀਂ ਦੀਜ਼ਬਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਖੀਆ (Prophetess) ਕਰਕੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਝੱਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਭਰਮਾਉਂਦੀ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਰਤੀਆਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਖਾਣਾ।”

ਹੁਣ ਇਸ ਆਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੌਤ ਤੁਹਾਨੂੰ 23 ਆਇਤ ਤੇ ਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸੱਚਿਆਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵੇਖੋ ਜੋ ਮੌਤ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। “ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁਟਾਂਗਾ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਜਾਣ ਲੇਣਗੀਆਂ ਜੋ ਗੁਰਦਿਆਂ ਤੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਚਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਦਿਆਂਗਾ।”

ਮੈਂ ਦਸਦਾ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਦੋ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਹਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਹਰ ਯੁਗ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਗਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲਗਦਾ ਇੰਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਕੋ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਹੋਵੇ। ਇਥੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਬਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਭਈ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਹਨ (Churches), ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਾਲ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਭਈ ਉਹੀ ਇਕੱਲਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਹਿਰਦਿਆਂ ਤੇ ਗੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਚਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ? ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਭਈ ਇਹ ਕੂਠੀ ਬੇਲ (False Vine) ਵਾਲਾ ਗਾਰੂਪ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਤਾਂ ਸੱਚਮੁਚ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਨੇ ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰੋਂ ਨਿਆਉ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 4:17) ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦਾ-ਬੌਢ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਖਦੇ ਹਨ ਭਈ ਉਹ ਦੋਥੀ ਨਾ ਠਹਿਰਨ।

ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਉਂ ਇਹਨਾਂ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਕੂਠੀ ਬੇਲ ਹਨ? ਸੱਚਿਆਈ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਮਸੀਹੀ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਧਰਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਮਰਕੁਸ 7:7, “ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਮੇਰੀ ਉਪਸਨਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੰਦੇ ਹਨ।” ਉਹ ਮਸੀਹ ਹਨ ਬਈ ਹੋਰ ਉਹ ਹੋ ਵੀ ਕੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਦਾ ਮਚਹਬ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹਦਾ ਜੀਵਨ ਕੇਸਾਂ ਵੀ ਕਿਉਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੁਰਾਨ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਸਿਧਾਤ ਇਮਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਮਸੀਹ ਵੀ ਮਸੀਹ ਹੈ ਜਦ ਤਾਈਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਇਕ ਕੁਆਰੀ ਦੋ ਜਨਮ ਛਿਆ ਹੈ, ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਮੋਇਆ ਤੇ ਜੀਅ ਉੱਠਿਆ, ਤੇ ਭਈ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਤਾਰਨਹਾਰਾ ਹੈ ਆਇ। (ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਲਾਉਂਡਿੰਗੀਆ ਯੁੱਗ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਮੈਸੇ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਤਾਂ ਕਹਿਲਾਉਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ

ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੁਝ ਅੱਛੇ ਗੁਣ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣਗੇ ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਉਹਦੀ ਪਰਬੇਸ਼ੂਰਤਾਈ ਦੇ ਇਨ-ਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ । ਮਸੀਹ ਸਾਈਸਟਾਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਥੇ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਾਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਜਿਹੜੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਸਮਾਜੀ ਖੁਸ਼ਬੁਧਗੇ (A Social Gospel) ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ) ਉਹ ਕੇਵਲ ਨਾਲ ਦਾ ਮਸੀਹ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਨਾਲ ਸੱਬਤਾਤ ਹੈ । ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਜਾਂ ਗੁਹਾਨੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਉਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਸ਼-ਵਾਸੀ ਹੈ ਜੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਅੰਦਰ ਆ ਯੁਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਪੇਂਬਰ ਹੈ । ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੂਰ ਦਾ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੜੀ ਬੁਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧਣ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਖਾਡਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ । ਇਹ ਰੱਬ ਦਾ ਗੁਰਮ ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਭੇਟੂਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਹਾੜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ।

ਸੋ ਪਰਬੇਸ਼ੂਰ ਦਾ ਆਰਮਾ ਇਸ ਰਲੇ ਮਿਲੇ ਗਰੁੰਪ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇੱਕ ਤਰਫ ਉਹ ਤਾਰੀਫ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਉਹ ਡਾਟ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਾਸ ਕਿ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਬੋਲ ਨੂੰ ਉਹ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਰਮੀ ਖੜੇ ਹੋਣਾ ਹੈ ।

ਓਹ ਅੰਰਤ ਈੰਜ਼ਬਲ

ਯਕੂਬ ਰਸੂਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜਿਹਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਯਕੂਬ 1 : 14-15, "ਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਤਦੇ ਪਰਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਾਮਨਾ ਨਾਲ ਭਟਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤਦ ਕਾਮਨਾ ਜਾਂ ਗਰਭਣੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਪੁਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।" ਇਹ ਠੀਕ ਉਹੀ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆਈ ਯੁੱਗਾਂ ਅੰਦਰ ਬੀਤਦਾ ਚਲਾ ਆਇਆ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਪਾਪ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੁਰਿਆ ਤਿਵੇਂ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਵੀ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਜਿਹੇ ਨਿਕੁਲਾਇਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੇਂਟੇ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਕੰਮਾਂ (Deeds) ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੀ । ਫਿਰ ਇਹ ਕੰਮ ਅਕੀਏ ਬਣ ਗਏ । ਅਤੇ ਅਕੀਏ ਤੋਂ ਇਸ ਨੇ ਰਾਜਸੀ ਸ਼ਕਤੀ (Power of the state) ਨੂੰ ਜਾਂ ਜਹੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਗੁਣ ਇਸ ਯੁੱਗ ਅੰਦਰ ਇਹ (ਭੂਠੀ ਕਲੀਸੀਯਾ) ਆਪਣੀ ਨਥੀਆ (ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਸਫਰ ਕਰਦੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦ ਤੌਤੀਂ) ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਅੰਗ ਦੀ ਕੀਲ ਵਿਚ ਨਾ ਪਾ ਦੇਵੇਗੀ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਦਾ ਖਾਤਮਾ ਠੀਕ ਇਥੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਦੂਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ।

ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੂਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੁਲੰਦ ਅਵਾਜ਼ ਇਸ ਚੰਥੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਵਿਰੁੰਧ ਇਸ ਨਥੀਆ ਈੰਜ਼ਬਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀ । ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭਲੀ ਭਾਈ ਸਮਝ ਲੇਣ ਦੇ ਲਈ ਭਾਈ ਕਿਉਂ ਖੁਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਅੰਦਰ ਉਹਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ ਤੱਕਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਚਦ ਅਸੀਂ ਲੱਭ ਲਵਾਗੇ ਕਿ ਉਸ ਤੌਤੀਂ ਦੀ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਕਰਵੂਰ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵਾਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੱਥੇ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਪਹਿਲੀ ਤੇ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਈਸ਼ਬਲ ਕੇ ਬਾਰੇ ਸਿਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਸਰਾਈਲੀ ਗੋਤਾ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਇਕ ਰੂਹਾਨੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੂਬ ਮੌਆਬਣ ਦਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ। ਇਹ ਐਰਤ ਸੀਦੇਨ ਦੇ ਰਾਜਾ ਈਬਾਬੋਣ ਦੀ ਧੀ ਸੀ 1 ਰਾਜਾ 16 : 31) ਜਿਹੜਾ ਅਸਤਾਰੇਬ ਦੇਵੀ ਦਾ ਭਗਤ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਨਸ਼ੀਨ ਫੀਲੁਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਖੂਨੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ (ਸੱਚ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕਾਇਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਅੱਗ ਬਣੀ, ਰੂਹਾਨੀ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਖੁਦਾ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮੁਕੱਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਹਾਬ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਆ ਘਸੀ ਜਿਹੜਾ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਦਸਾ ਗੋਤਾ ਦਾ ਹਾਕਮ ਸੀ। ਵਿਰ ਇਹ ਏਕਤਾ (Union) ਹੁੰਦੀ ਜਿਹੜੀ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੀ (Political) ਅਤੇ ਇਹ ਐਰਤ ਜਿਹੜੀ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਤੇ ਚੜੀ ਬੈਠੀ ਸੀ ਰਤ ਵੀ ਖਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਦੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਸੱਚੇ ਖੁਦਾ One True God ਦੀ ਭਗਤਣੀ ਬਣੇ, ਸਗੋਂ ਇਹਦੀ ਬਾਣੇ ਉਹ ਕਸਮ ਖਾ ਕੇ ਇਹ ਖਿਆਲ ਲੈਕੇ ਆਈ ਜੋ ਇਸਰਾਈਲ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਫੇਰ ਦੇਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਇਸਰਾਈਲ ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਜਾਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਸੱਨੇ ਦੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਤੀਂ ਉਹ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਲਈ ਵਿਕੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਸਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਅਹਾਬ ਦੀ ਈਸ਼ਬਲ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਛੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵਧਣ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਇਕ ਤੀਵੀ ਈਸ਼ਬਲ ਉਹਨਾਂ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਪੁਜਾਰਨ (Priestess) ਬਣ ਬੈਠੀ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੇਵੀ ਅਸਤਾਰੇਬ ਭਾਵ ਵੀਨਸ ਅਤੇ ਦਿਉਤੇ ਬਾਅਲ ਭਾਵ ਸੁਰਜ ਦੇਵਤਾ ਲਈ ਉਸਾਰੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਸਰਾਈਲ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਆਣ ਪਹੁੰਚਾ।

ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਇਸ ਕੁਆਤੀਰਾ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਉ ਹੁਣ ਇਹ ਇਥੇ ਹੈ।

ਅਹਾਬ ਨੇ ਈਸ਼ਬਲ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੱਕਿਆਂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇ। ਠੀਕ ਇਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਾਨਸਟਨਟਾਈਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਲਈ। ਦੇਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਣਾ ਰਾਜਸੀ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਫੁਕ ਚਾੜੀ ਮੌਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨਸਟਨਟਾਈਨ ਮਸੀਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਜਕ ਸੀ ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹੋਵੇ। ਉਹਨੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਫਾਲਾਂ ਤੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਚਿੱਟੀਆਂ ਸਲੀਬਾਂ ਬਣਵਾਈਆਂ। ਉਹ ਕੁਲਬੰਸ ਦੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀਆਂ ਦਾ ਮੇਢੀ ਬਣਿਆ। ਉਹ ਸੰਤ ਸੰਵੀਆਂ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਲੀਬ ਖੜੀ ਕਰਵਾਈ ਤੇ ਇੰਕ ਇਕ ਗੀਤ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ।

ਇਹ ਕਾਨਸਟਨਟਾਈਨ ਦੀ ਹੀ ਕਾਢ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰੇ, ਮੁਰਤੀ ਪੂਜਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਾਂ ਇਉਂ ਜਾਪਿਆ

ਕਿ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵੀ ਆ ਗਏ ਇਹ ਵੇਖਣ ਚੇ ਲਈ ਭਈ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਬੁਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਉਣ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿੱਠਾ ਭਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸਚਿਆਈ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜਸੀ ਬਾਡੀ (Political Body) ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਧਿਆ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੌਸਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਕਾਢਰ ਸਦਵਾਏ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਗਏ।

ਹੁਣ ਮੇਨੂੰ ਇਥੇ ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਕਿ ਵੇਸਾ ਅੱਜ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਭ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਈ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਅੌਸੀ ਬਾਈਬਲ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀ ਯਹੂਦੀ, ਕੈਂਥਲਿਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੋਂਟ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨੀਸਨੀ ਕੈਂਸਲ (Nicene Council) ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਯੂਮਨੀਕਲ ਕੈਂਸਲ (Ecumenical Council) ਆਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸ ਰੀਆਂ ਮਿਸ਼ਨਾਂ (Organizations) ਕਿਹੜੇ ਨਾਲ ਲੜ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਸੱਚੇ ਪੋਟੀਕਾਸਟਲਾਂ ਨਾਲ। ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪੋਟੀਕਾਸਟਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਉਹ ਪੋਟੀਕਾਸਟਲ ਜਿਹੜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਵੂਰ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੇ ਵਰਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਮਾਨ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸਚਿਆਈ ਵਿਚ ਰਲਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਅਹਾਥ ਰਾਜਾ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ (Political Reasons) ਆਪਣੇ ਪਲੇਂਠ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨੋ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨੋ। ਹਰੇਕ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੋਂਟ ਗਰੁੱਪ ਜਿਹਡਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜਬੇਬਦੀ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਲੇਂਠ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਏਸਾਓ ਫਰਗੇ ਹੋ—ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜੰਨਾਂ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਪਛਤਾਓ ਇਹ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਵਲ ਇੱਕੋਈ ਕਮ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ,

“ਹੇ ਮੇਰੀ ਧਰਜਾ, ਉਹਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਓ! ਮਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਦਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣੋ। ਮਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਬਵਾਂ ਵਿਚ ਸਾਝੀ ਹੋਵੋ!”

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਮੇਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਇਸ ਸੂਆਲ ਦਾ ਜੁਆਬ ਦਿਓ। ਕੋਈ ਜੀਉਂਦਾ ਆਦਮੀ ਮੇਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਧਰਮੇਸ਼ੂਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੇਦਾਰੀ ਆਈ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਜਬੇਬਦੀ (ਮਿਸ਼ਨ) ਵਿਚ ਚਲ ਗਏ ਤੇ ਇਕ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਏ ਫਿਰ ਉਹਦੇ ਬਾਦ ਉਹ ਬੇਦਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਈ ਹੋਵੇ? ਵੇਖੋ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਨੂੰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ—ਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਅੱਖੀ ਰਾਤ ਦਾ ਅੰਧਕੰਤ ਸੀ ਜਦ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਬਾਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ। ਨੀਸੀਆ ਉਕੇ ਵੀ ਇਹ ਅੱਖੀ ਰਾਤ ਦਾ ਅੰਧਕੰਤ ਸੀ ਜਦ ਕਲੀਸੀਯਾ ਨੇ ਵੀ ਵੇਸਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਫੇਰ ਇਹ ਅੱਖੀ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦ ਮਿਸ਼ਨ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਜਦ ਅਹਿਬ ਨੇ ਈਜ਼ਬਲ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਿਆ ਉਸ ਉਹ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਚਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਦਾ ਪੇਸਾ ਲਵੇ ਅਤੇ ਅਸਤਰੋਬ ਦੇਵੀ ਤੇ ਬਾਅਲ ਦੇਵਰੇ ਲਈ ਦੋ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਣਾਵੇ । ਜਿਹੜਾ ਬਾਅਲ ਦੇਵਤੇ ਲਈ ਉਸ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਏਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਈਲ ਹੀ ਉਥੇ ਆ ਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ । ਤੇ ਜਦ ਕਾਨਸਟਨਟਾਈਨ ਤੇ ਕਲੀਸੀਯਾ ਵਿਆਹੇ ਗਏ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਚਰਚ ਇਮਾਰਤੀ ਬਣਵਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀਆਂ ਤੇ ਬੁੱਤ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ । ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਯਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੂਰਤ ਲੇ ਰਹੇ ਸਨ ।

ਜਦ ਈਜ਼ਬਲ ਨੇ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਡਿੱਠਾ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਥੀਆਂ ਤੇ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਸੁਟਿਆ । ਹਾਲਾਤ ਦੇਣੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਭਈ ਐਲੀਯਾਹ ਨੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਦੂਤ ਸੀ ਸੋਚਿਆ ਹੁਣ ਉਹੀ ਇਕੱਲਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰੰਤੁ ਅਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ 7000 ਹੋਰ ਹੈ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੇਡੇ ਬਾਅਲ ਦਿਉਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਟੇਕੇ । ਅਤੇ ਠੀਕ ਐਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਬਪਟਿਸਟਾਂ, ਮੇਥੋਡਿਸਟਾਂ, ਪ੍ਰੈਸਟਾਈਟੋਰੀਅਨ, ਆਦਿ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੈ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਲ ਪਰਤਣਗੇ । ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ । ਇਹ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਾ ਸਿਸਟਮ ਜਿਹਦੇ ਮੈਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ । ਮੈਨੂੰ ਇਹਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਘੁੜਾ ਹੈ ।

ਆਉ ਇਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਇਥੇ ਰੁਕੀਏ ਅਤੇ ਉਸਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰੀਏ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬੂਆਤੀਰਾ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਬਾਰੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ । ਮੈਂ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਣੇ ਰਾਜਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਪੋਲੋ (Apollo) ਸੂਰਜ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ । ਉਹ ਇਸ ਅਪੋਲੋ ਦਿਉਤੇ ਨੂੰ “ਬੁਰਿਆਈ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲਾ” ਕਹਿ ਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸਨ । ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕ ਸੱਚਾ ਦਿਉਤਾ ਸੀ । ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਵੀ ਦਿੰਦਾ, ਉਹ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਬਾਰੇ ਦਸਦਾ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ, ਦਿਉਤਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਬਲੀਆਂ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਮਰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜੀਵਨ ਤੇ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦਾ । ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਉਹ ਇਕ ਨਥੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਕਰਦਾ ਜਿਹੜੀ ਇਕ ਤਿੰਨਾਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਉੱਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਬੈਠਦੀ ਸੀ । ਅੱਗ ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਓ ? ਅੱਖੇ ਹੈ ਉਹ ਨਥੀਆਂ ਜਿਹੜੀ ਈਜ਼ਬਲ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਹੀ ਹੈ । ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦੀ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕਰਨ । ਹੁਣ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਬੁੱਤ ਪੂਜਾ” (Idol Worship) ਇਸ ਦਾ ਤੁਹਾਨੀ ਅਰਥ ਇਹੀ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਗੋਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਲਾਪ ਹੈ (Illegal Union) ਅਹਿਬ ਅਤੇ ਕਾਨਸਟਨਟਾਈਨ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਗੋਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ । ਦੋਨਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੀ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕੀਤੀ । ਹਰ ਇਕ ਹਰਾਮੀ ਦਾ ਅੰਤ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਹੋਵੇਗਾ । ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰਮਾਇਆ ਹੈ ।

ਫਿਰ ਕੰਬੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਯਾ (ਕਲੀਸੀਯਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਲਿੰਗ ਹੈ, ਇਹ ਇਕ ਅੰਰੋਤ ਹੈ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਪੋਪ (Pope) ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਅਪੋਲੋ

(Apollo) ਹੈ ਉਸ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਕਰਨ। ਰੋਮੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਭਾਈ ਇਕ ਝੂਠੀ ਨਥੀਆ (A False Prophetess) ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਚੁਗਾ ਛਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੇਕੇ ਕਿ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪਾਉਣ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਫਾਦਰ ਲੋਕ ਤਾਂ ਏਨੇ ਦੁਰ ਜਾ ਚੁਕੇ ਹਨ ਕਿ ਕੈਵਲ ਜੀਵਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੌਤ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਆਪਣੀ ਹੀ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਇਕ ਪੁਰਗੋਟਰੀ (Purgatory) ਹੈ ਭਾਵ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਦ ਸੂਧੀ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਐਸੀ ਕੋਈ ਤਾਲੀਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੂਰਪਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਸਚ (ਅਸਾਇ ਰੱਖਾਣੀ) ਅਤੇ ਪੇਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਗਟਰੀ ਦੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸਿਲਸਲਾ ਜਿਹਦੇ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਝੂਠਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਲੀਮਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਅਟੱਲ ਨੀਂਹ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦੀਆਂ ਸਗੋਂ ਸ਼ੇਤੀਅਨ ਦੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਝੂਠਾਂ ਦੀ ਹਜ਼ੇਕੇ ਖਾਂਦੀ ਤੇ ਝੁੱਬਦੀ ਜਾਂਦੀ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਯਾ ਜਥੇਬੰਦੀ (Organization) ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਝੂਠੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਘੁਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਰੋਮਨ ਕੈਂਚੋਲਿਕ ਬਿਲਕੁੱਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿਚ ਹੈ, ਨਹੀਂ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਜੀ। ਜੇ ਉਹ ਕਰਨ ਉਹ ਕੋਂਥਾ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਕੈਂਚੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਯਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਪਰ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰ ਸੁਟਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹਟਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਖਿਰਾਬਾਂ (Titles) ਵਿਚ ਦੇ ਕੇ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ (ਤਸਲੀਸ, ਤਿੰਨ ਖੁਦਾ ਦੀ ਤਾਲੀਮ)

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਕ ਤਜ਼ਹਿਬੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਂਚੋਲਿਕ ਪਰੀਸਟ ਕੋਲੋਂ ਹਾਸਲ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਲੜਕੀ ਜਿਹਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕੈਂਚੋਲਿਕ ਬਣ ਗਈ। ਤੇ ਪਰੀਸਟ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਬਾਰੇ ਮੈਥੇ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਉਸ ਪੁੱਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਅੰਤਰ ਦਫਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ, ਕਦੇ ਕੈਂਚੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਯਾ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੇਂਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਭਾ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ, ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਅੰਦਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਿਸੁ ਨੇ ਹੀ ਕੈਂਚੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਯਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਏ, ਕੀ ਪਤਰਸ ਹਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪੋਪ ਸੀ। ਉਸ ਚੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਉਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਬੰਦਗੀਆਂ (Masses) ਲਾਤੀਨੀ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਰਹਿਣ ਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਬਦਲਣ। ਉਸ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ

ਕਿਹਾ, ਮੇਂ ਤਾਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਸੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਛਟਕ ਕੇ ਦੂਰ ਜਾ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਮੇਂ ਜਗ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਅੰਦਰ ਇਹ ਘੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਬੈਬੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਸੱਚੀ ਮੁਰੀ ਰਸੂਲੀ ਦੇ ਕਰਤੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਫਿਰ ਮੇਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸਬੇਂ ਦਾ ਕੈਬੋਲਿਕ ਹਾਂ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਬਾਈਬਲ ਕੈਬੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਯਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਲੀਸੀਯਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੱਚਾ ਹੈ ਪਰ ਮਨੁਖ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੋਥੀ ਦੋਂ ਕੁਝ ਘਟਾਉਂਦੇ ਜਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਐਸਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਵਾਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਾਂਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਦਲੋਗੀ ਕੀਤੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 22 : 18-19

ਮੇਂ ਤੁਰਾਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਰੋਮਨ ਕੈਬੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਯਾ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਚਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਲੀਸੀਯਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੋਪ ਜੋਹਨ 23:੩ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਦੋਂ ਇਥੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਹੈ। “ਪੋਪ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੇਰਾ ਤਿੰਨਾ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ, ਜਦ ਤੋਂ ‘ਡਰਦੇ ਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ’ ਪਵਿੱਤਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਲਈ ਇਸ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਮੌਨ੍ਹੀ ਪੋਪ ਦੀ ਚੋਣ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜੀਰਲਾਜ਼ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਲਜ ਰਾਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਦਾ ਹੋਂਦੇ ਵੱਧ ਗਵਾਹ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਜਿੰਦਾ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਣ ਹੈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਠਹਿਰਾ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਪੂਰਣ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਰਤਮਾਨ ਗੱਲਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਪੂਰਣ ਸ਼ਾਤੀ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਹਨ।” ਇਸ ਪੋਪ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਰਚ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਕਿੰਨਾ ਝੂਠ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਨ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਇਹ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਮਨੁਖੀ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਣ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਣ ਸ਼ਾਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚਿਆਈ ਦਾ ਵਿਗਾਡ ਜਿਵੇਂ ਅਦਨ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

ਹੁਣ ਆਓ ਅਸੀਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 17 ਵਿੱਚ ਚਲੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਔਰਤ ਅਰਥਾਤ ਕਲੀਸੀਯਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਏ ਜਿਹੜੀ ਝੂਠੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਤੇ ਪਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਕੰਜਰੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਜਰੀ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ। ਇਹ ਔਰਤ ਇਸ ਲਈ ਕੰਜਰੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਬਚਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਣੀਆਂ ਤੇ ਬੇਠੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬੇਸ਼ਮਾਰ ਲੋਕ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੀ ਝੂਠੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਨਿੱਕਾ ਝੂੰਡ ਹੈ— ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਮੁਰਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਵੇਖੋ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੌਮੀ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਪਿਆਰੀ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਅਕਲਮਦਦ ਕਿਉਂਦਾ ਨਾ ਜਾਪੇ। ਉਹ ਭਰਿਸ਼ਟ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ

ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੈ , ਉਹ ਤਾਂ ਯਿਸੁ ਦੇ ਬਹੀਦਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਪੀ ਪੀ ਕੇ ਮਸਤ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ । ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਈਜ਼ਬਲ ਨੇ ਨਸੀਆਂ ਤੇ ਜਾਜਕਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਬਹਾਇਆ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਅਲ ਦਿਓਤੇ ਦੀ ਪੁਜਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਠੌਕ ਉਹੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ । ਜਿਹੜੇ ਪੋਪਸ਼ਾਹੀ ਅੱਗੇ ਨਾ ਝੁਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਸੁਟਿਆ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਚਾਹਿਆ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰੇ ਗਏ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬੜੇ ਜਾਲਮ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ । ਪਰ ਇਹ ਕਲੀਸੀਆਂ ਜਿਹੜੀ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ ਆਪ ਹੀ ਮੁਰਦਾਂ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦੀ , ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਹਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ।

ਤੇਬਾ ਲਈ ਵਿਹਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਪਰਕਾਸ਼ ਪੇਂਥੀ 2:21, “ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਵਿਹਲ ਦਿੱਤਾ ਭਈਂ ਤੇਬਾ ਕਰੇ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ।” ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਲੀਸੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਹਾਂਬ ਰਾਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਦ ਸੀ ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਸ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੇਬਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਚੱਲਿਆ । ਪਰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ । ਨਹੀਂ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਜੀ ਨੇ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਛਤਾਈ ਸਗੋਂ ਹਾਠੀਪੁਣੇ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ । ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ । ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਰੇਕ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਦੂਤ ਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਗੋਂ ਢੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਹਾਇਕ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ । ਉਸਨੇ ਹਰ ਜੁੱਗ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਰੱਬ ਦੇ ਬੰਦੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਮੋਤਨ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਸੇ ਕੀਤਾ । ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਨੂਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਤੇਬਾ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ । ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਕਦੇ ਪਛਤਾਈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਫਲਾਂ ਵੱਲ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ? ਨਹੀਂ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਜੀ ਨੇ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਛਤਾਈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਪਛਤਾਈਗੇ । ਉਹ ਮਸਤ ਹੈ । ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਦੀ ਹੋਸ਼ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ।

ਹੁਣ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪੇ ਜਾਣਾ ਤੇ ਸੋਚਣਾ ਸ੍ਰੁਕੁ ਕਰ ਦਿਓ ਕਿ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸੀਆਂ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਕਤਲੇਆਮ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਲੀਮ ਅਕੀਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੇਟ ਤਾਲੀਮ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ । ਉਸ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਵੀ ਮਾਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਬੇਸੂਮਾਰ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ । ਤੇ ਉਹ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੇਗੀ ਵੀ ਨਹੀਂ । ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਠੀ ਵੀ ਮੁਲਾਇਮ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ਦਿਖਾਈ ਕਿਉਂਹਾਂ ਨਾ ਦਵੇ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਠੇਗੀ ਤੇ ਮਾਰੇਗੀ । ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕਤਲ ਉਹਦੇ ਬਦ ਤੇ ਨਾ ਤੇਬਾ ਕੀਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਵਸਦਾ ਹੈ ।

ਕੰਜਰੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਸਜਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ

ਪਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 2:22-23, "ਵੇਖ, ਮੇਂ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਛੋਣੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਚਨਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵੱਡੀ ਬਿਪਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਆਗਾ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਉਹਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਮੇਂ ਉਹਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਜਾਣ ਲੈਣਗੀਆਂ ਜੇ ਗੁਰਦਿਆਂ ਤੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਚਣ ਵਾਲਾ ਮੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਂ ਭੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਭੁਹਾਡੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਦਿਆਗਾ।"

ਕੀ ? ਇਸ ਅੌਰਤ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ? ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਜਰੀ ਹੈ ? ਜੇ ਇਹੀ ਕੋਸ ਹੈ ਭਈ ਉਹਦੇ ਕੰਜਰੀਪੁਣੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਹ ਜਰੂਰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਫੁਕੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਅੰਤ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹਦਾ ਓਤਕ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਹੈ। ਪਰ ਜਾਰੀ ਕੁ ਰੁਕੇ ਤੇ ਇਹਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਅੌਰਤ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਪੇਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਪਰਗਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅੌਰਤ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਚੋਂ ਆਏ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸਨੇ ਕੀਤਾ। ਮੇਨੂੰ ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਯਾ ਵਿਖਾਓ ਜਿਹਾਡੀ ਜਥੇਬੰਦ ਮਿਸ਼ਨ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਾ ਗਈ। ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਲੂਬਰਨ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤੇ ਫਿਰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਅੱਜ ਇਕਯੂਮਨੀਕਲ ਲਹਿਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਬੋਡਿਸਟ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਪੈਟੀਕਾਸਟਲ ਆਏ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਚਲੇ ਗਏ। ਹਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਵਾਪਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਸੱਚਿਆਈ ਤੋਂ ਵਾਕਫ ਹਨ। ਉਹ ਗਰੂਪ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਲਾੜੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਇਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਈ ਇਸ ਕੰਜਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੌਣ ਸਨ ? ਉਹ ਪੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂ ? ਜੇ ਉਹ ਉਹਦੇ ਵਰਗੀਆਂ ਕਲੀਜੀਆਵਾਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬਤੀ ਦਿਲ-ਚਸਪ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੀਜ਼ਬਲ ਅਤੇ ਅਹਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਹੈਸੀ। ਉਸ ਪੀਆਂ ਨੇ ਯਹੋਸ਼ ਫਾਟ ਦੇ ਲਕੜੇ ਯੋਰਾਮ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ 2:18 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, "ਯੋਰਾਮ ਆਪਣੇ ਸੌਹਰੇ ਦੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰੁਰਿਆ।" ਇਸ ਸਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਤੇ ਉਹ ਖੁਦਾ-ਖੇਡ ਅਤੇ ਖੁਦਾ-ਪ੍ਰਸਤ ਯਹੁਦਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿੱਚ ਲੇ ਵਚਿਆ। ਠੀਕ ਉਹੀ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧੀਆਂ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੇਂ ਭੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਵੀ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚਿਆਈ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਹੀਂ ਮਿਸ਼ਨ ਜਥੇਬੰਦੀ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪਰਥਿਵੀ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਥਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਗੀਤਾ ਤੇ ਅਕੀਦਿਆਂ ਆਦਿ ਨੇ ਆ ਘੇਰੇ। ਮੇਨੂੰ ਬੋਡਾ ਇਹਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲੇਣ ਦਿਓ। ਇਥਰਾਨੀ 13:7 ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਦੇ ਓਤਕ ਵੱਲ ਪਿਆਨ

ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੋ।” ਇਹ ਬਚਨ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਨੁਖ। ਹੁਣ ਇਕ ਪੁਰਖ ਪਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਥਨੀ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਹਦੇ ਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੁ ਕਲੀਸੀਯਾ ਵੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਤੇ ਉਹਦਾ ਹੁਕਮਗਾਨ ਬਚਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੁ ਬਚਨ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਬਚਨ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਰ ਹੇਠ ਜਾਂਦੀ ਨੂੰ ਉਹ ਚਨਾਹਕਾਰ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੌਨ੍ਹੀ ਇਕ ਹੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਨਾਲ ਦਸੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮਨੁਖੀ ਰੀਤਾਂ ਛੇ ਅਕੀਦਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਦਿਆ। ਉਹ ਸੱਭੇ ਚਨਾਹਕਾਰ ਹਨ—ਜੇਸੀ ਮਾਂ ਫੇਸੀ ਧੀਅ।

ਇਸ ਕੰਜਰੀ ਮਾਂ ਤੇ ਉਹਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਕੀ ਸਜਾ ਹੋਵੇਗੀ? ਸੱਚ, ਇਹ ਦੇ ਕਿਸਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਉਸ ਕਿਹਾ, ‘ਵੇਖ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਛੋਣੇ ਉਤੇ ਸੱਟਦਾ ਹਾ।’ ਆਇਤ 22 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਹ ਵਿਛੋਣਾ ਬਿਪਤਾ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਸਤਾਅ ਦਾ (Great Tribulation) ਠੀਕ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੁ ਨੇ ਮੱਤੀ 25 : 1-13 ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਸਨ। ਪੰਜ ਚਤੁਰ ਤੇ ਪੰਜ ਮੂਰਖ। ਚਤੁਰਾਂ ਕੌਲ ਤੇਲ ਹੈ ਸੀ ਭਾਵ ਪਿੱਤਰ ਆਤਮਾ। ਪਰੰਤੁ ਦੂਸਰੀਆਂ ਪੰਜਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦ ਸੋਰ ਪਿਆ, “ਵੇਖੋ, ਲਾੜਾ ਆਉ ਦਾ ਹੈ,” ਪੰਜਾਂ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇਲ ਲਈ ਨੱਸਣਾ ਪਿਆ ਜਦਕਿ ਪੰਜ ਅਕਲਮੰਦ ਕੁਆਰੀਆਂ ਸਾਈ ਵਿਚ ਸਾਲਾਹ ਹੋ ਗਈਆ। ਪੰਜ ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਵੱਡੀ ਬਿਪਤਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਬਸ, ਇਹੀ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਬੀਤੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਹੋਵਾਂ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਨਾ ਜਾਣਗੇ। ਤਦ ਇਹ ਬਿਪਤਾ ਉਸ ਕੰਜਰੀ ਮਾਂ ਕੇ ਉਹਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਣ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ, ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਾਰੇਗਾ ਜਾਂ ਸਿਧੇ ਬਚਦਾ ਵਿਚ, “ਉਹਨਾਂ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮੌਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।” ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫੀਸੀ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਲਾ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ।” ਪਰ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, “ਉਹਨਾਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮੌਤ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ।” ਮੌਤ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਦਾ ਚੁਣ੍ਹਦਾ ਹਾ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਵੇ ਰਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਲਵਾਂ ਈਜ਼ਬਲ ਦੀ ਧੀਅ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਜੋ ਯਹੁਦਾਹ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚ ਹੋਈ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਸਿਧਾ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿਚ ਧੂਹ ਕੇ ਲੈ ਗਈ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਭਈ ਉਹ ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੇ। ਬਲਿਆਮ ਨਥੀ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਬੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਧਰ ਈਜ਼ਬਲ ਆਪਣੀ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਸਖੇਤ ਸੀ। ਉਪਰ ਯਹੂਦਾਹ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਬਚਨ ਹੇਠ ਜੀਅ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਈਜ਼ਬਲ ਆਪਣੀ ਧੀਅ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਯੋਗਾਮ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਇਹ ਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਯੋਗਾਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰਤੀ ਪੂਜਾ ਪਿਛੇ ਲਾ ਲੋਦਾ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਰੋਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਜਥੇਬੰਦ (Organize) ਹੋਈ ਉਹ ਮਰ ਗਈ। ਜੇਸੇ ਹੀ ਲੂਥਰਨ ਮਿਸ਼ਨ ਬਣੀ ਮੌਤ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮਰ ਗਏ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਪੰਟੀਕਾਸਟਲ ਵੀ ਅੱਗੇ ਆਏ, ਉਹ ਵੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਏ। ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਵੀ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਬੇਸ਼ੋਕ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ। ਉਹ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਉਹ ਸਾਚੀ ਮੌਤ ਲਿਆਈ। ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਣ ਬਾਰੇ (Oneness of the God-head) ਪਰਕਾਸ਼ ਆਇਆ। ਉਹ ਵੀ ਜਥੇਬੰਦੀ 'ਚ ਆ ਗਏ ਤੇ ਮਰ ਗਏ। ਫੇਰ ਸੰਨ 1933 ਵਿੱਚ ਉਹੀਓ ਦਰਿਆ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅੱਗ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰੱਬੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਬੇਦਾਰੀ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਪਰੰਤੁ ਇਹ ਬੇਦਾਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਜਥੇਬੰਦ ਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪੈਟੀਬਾਸਟਲ ਗਰੂਪਾਂ ਦੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੋਂ ਬਾਹਰ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਭੀ ਜਥੇਬੰਦ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੋਂ ਬਾਹਰ ਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੁਰਚੇ ਦੋਂ ਦੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਜੀਉਂਚੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੋਂ ਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੀਉਂਚੇ ਮੈਂਬਰ ਬਾਬੂਲ ਦੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

ਸੇ ਤ੍ਰਿਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, “ਮੌਤ” ਜਾਂ “ਜਥੇਬੰਦੀ” ਆਈ ਤੇ ਕਲੀਸੀਯਾ ਮਰ ਗਈ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ‘ਚ ਇੱਕ ਕਹਿ ਲਓ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਪਹਿਲੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਮੌਤ ਆ ਵੱਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਹੱਵਾਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਮੌਤ ਲਿਆਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਲਿਆਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨਿੱਕੁਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬਲਿਆਮ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਬਦੀ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੈ ਜੋ ਝੁਠੀ ਨਥੀਆ ਦੀਜਥਲ ਦੁਆਰਾ ਚਾਲੂ ਹੋਈ। ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਭਏ ਹੱਵਾਹ ਸੌਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਲਾਈ ਜਾਈ। ਪਰੰਤੁ ਆਦਮ ਦਰਮਿਆਨ ਆ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਛੱਡੀ ਨਾਲ ਉਹੌਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਬਚ ਗਈ। ਪਰ ਜਦ ਇਹ ਸ਼ੇਤਰੀ ਧਰਮ ਆਪਣੇ ਜੁੜਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਆਖੀਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਇਹਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖੜਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੱਵਾਹ ਰੂਪੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਆਪਣੇ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲਿਆ ਸਥਿਤ ਢੂਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਜੋ ਕੰਜਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਬਾਲਕ ਅਤੇ ਮਸੀਹ-ਸੁਖਾਲਫ ਅਤੇ ਸ਼ੇਤਰੀ ਸੱਭੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਓਸ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਗੇ।

ਹੁਣ ਇਥੇ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਸੀ ਭਏ ਆਖਰੀ ਜੁੜਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹੌਂ ਰੱਖ ਲੈਂਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਠੀਕ ਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਹ ਇਸ ਅੰਦਰ ਬਾਮਲ ਕਰ ਦਿਆ ਕਿਉਂਜੋ ਇਹ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਚੇਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ

ਪਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 13:1-18, “ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦਾ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਿਆਂ ਭਿੱਠਾ ਜਿਹਦੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਸਨ। ਉਹਦਿਆ ਸਿੰਗਾਂ ਉੱਤੇ ਦਸ ਮੁਕਟ ਅਤੇ ਉਹਦਿਆ ਸਿੱਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੁਫਰ ਦੇ ਨਾਉਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਦਰਿੰਦਾ ਮੈਂ ਭਿੱਠਾ ਉਹ ਚਿੰਤੇ ਵਰਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੇਰ ਚਿੱਛ ਦਿਆ ਪੇਰਾਂ ਜਿਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਮੂੰਹ ਬੱਬਰ ਸੇਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਦੀ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਇਖਤਿਆਰ ਉਹੌਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਹ ਦਿਆ ਸਿਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮੌਤ ਦਾ ਘਾਊ ਲੰਗਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਕਾਰੀ ਸੱਟ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਓਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੱਕਾ ਬੱਕਾ ਹੋ ਕੇ ਭੁਰ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਗਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਓਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਖਤਿਆਰ

ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਨਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਓਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਇਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਬੁਲ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਵੱਡਾ ਬੋਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕੁਫਰ ਬਕਣ ਵਾਲਾ ਮੁੰਹ ਉਹਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਇਖਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਈ ਬਤਾਲੀਆਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੀਕਰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੀ ਜਾਵੇ । ਉਹਨੇ ਪਰਬੇਸੂਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਫਰ ਬਕਣ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁੰਹ ਅੱਡਿਆ ਭਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਡੋਰੇ ਉੱਤੇ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਵਸਦੇ ਹਨ ਕੁਫਰ ਬਕੇ । ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਈ ਸੰਤੋਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਵੇ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗੋਲ, ਉੱਮਤ, ਭਾਖਿਆ ਅਤੇ ਕੌਮ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ਅਤੇ ਪਰਤੀ ਦੇ ਸੱਭੇ ਵਾਸੀ ਉਹਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਗੇ ਅਰਥਾਤ ਹਰੇਕ ਜਿਹਦਾ ਨਾਉਂ ਓਸ ਲੇਲੇ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ । ਜੇ ਕਿਸੇ ਥੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸੁਣੇ । ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਸੀਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸੀਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ । ਜੇ ਕੋਈ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵੱਚੇ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵੱਡਿਆ ਜਾਵੇ । ਏਹ ਸੰਤੋਂ ਦੇ ਸਬਰ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਪਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਿਆਂ ਛਿੱਠਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਜਿਹੇ ਉਹਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਵੀਗਰ ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਸੀ । ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਇਖਤਿਆਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹਦੀ ਕਾਰੀ ਸੱਟ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ । ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਭੀ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਐਥੇ ਤੋੜੀ ਭਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਭੀ ਵਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਓਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਉਹਨੂੰ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਓਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਬਣਾਓ ਜਿਹਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਸੱਟ ਵੱਜੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ । ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਈ ਓਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਆਸ ਪਾ ਏਵੇਂ ਤਾਂ ਜੇ ਓਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬੋਲੇ ਨਾਲੇ ਜਿੱਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਾ ਕਰਨ ਓਹ ਵੱਚੇ ਜਾਣ । ਅਤੇ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਛੋਟਿਆਂ, ਵੱਡਿਆਂ, ਧਨੀਆਂ, ਗਰੀਬਾਂ, ਅਜਾਦਾਂ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਅਥਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਦਾਗ ਦੁਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਚੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਪਰ ਨਿਰਾਉਹਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦਾਗ ਅਰਥਾਤ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਾਉਂ ਯਾਂ ਉਹਦੇ ਨਾਉਂ ਦਾ ਅੰਕ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ । ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ । ਜਿਹਨੂੰ ਬੁੱਧ ਹੋ ਉਹ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਅੰਕ ਗਿਣ ਲਵੇ । ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਅੰਕ 666 ਹੈ ।”

ਇਹ ਕਾਡ ਰੋਮਨ ਕੈਰੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਯਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਥੇਬੰਦੀ (Organization) ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਕੀ ਕਰੇਗੀ । ਯਾਦ ਰਹੇ ਇਹ ਝੂਠੀ ਬੋਲ ਹੈ । ਬੋਸ਼ੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਧਿਆਏ, ਅੇਸਾ ਇਹ ਕੇਵਲ ਮਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਇਹਦੀ ਸਰਦਾਰੀ (Headship) ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸੋਤਾਨ ਤੋਂ ਹੈ । ਓੜਕ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਕੰਢ ਕੇ

ਦਰਿੰਚੇ ਨਾਲ ਪਛਾਣੀ ਜਾਵੇਗੀ । ਕੰਜਰੀ ਜਿਹੜੀ ਨਿਰਮਚੀ ਰੰਗ ਦੇ ਦਰਿੰਚੇ ਕੇ ਸਵਾਰ ਹੈ ਸਾਫ਼ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਤਾਨ ਦਿਓਤਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਥੁਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੁ ਮਸੀਹ ਹੈ ।

17ਵੀਂ ਆਇਤ ਸਾਫ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਪਾਰ ਅਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲਵੇਗੀ । ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਲੈਣ, ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ । ਇਹ ਦਾ ਵਰਣਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 17:9-17 ਵਿਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਜਿਥੇ ਉਹਦੇ ਸਬੰਦ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀਂ, ਅਤੇ ਬਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ । ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਰੋਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਪਾਰ ਨਾਲ ਹੈ ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 13 : 14 'ਚ ਅਸੀਂ ਸਿਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਰਿੰਦਾ ਉਸ ਬੁੱਤ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਬੁੱਤ ਜਿਹੜਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੀ ਇਕਯੂਮਨੀਕਲ ਕੋਨੀਲ (Ecumenical Council) ਹੈ ਭਾਵ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਸਨਾਂ ਦਾ ਗਠਜੋੜ, ਜਿਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦ ਮਿਸਨਾਂ ਰੋਮਨ ਕੋਥੋਲਿਕ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ (ਉਹ ਇਹ ਹੁਣ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ) । ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਇਹ ਐਕਤਾ (Union) ਇਸ ਲਈ ਹੋਏ ਕਿ ਕੈਮੂਨਿਸਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ੍ਹੇ ਪਾਈ ਜਾਵੇ । ਪਰ ਕਿਉਂਜੋ ਕੈਮੂਨਿਸਟਵਾਦ ਵੀ ਨੱਬੁਕਨਸਰ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਖੱਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਕੰਜਰੀ ਦਾ ਮਾਇਸ ਸਾਂਝੇ, ਰੋਮ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਨੋਟ ਕਰੋ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਜਿਥੇ ਵੀ ਗਈ, ਕੈਮੂਨਿਸਟਵਾਦ ਨੇ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ । ਇਹ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਭੁਹਾਹੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੱਤ ਸੋਚਣ ਲਗ ਜਾਓ ਭਾਈ ਕੈਮੂਨਿਸਟਵਾਦ ਹੀ ਕੇਵਲ ਤਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ । ਨਹੀਂ ਸੀਮਾਨ ਜੀ । ਇਹ ਕੋਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਯਾ ਭੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ।

ਹੁਣ ਆਉ ਪਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 13 : 1-4 ਪੜ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 12 : 1-5 ਨਾਲ ਕਰੋਏ । "ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਰਰੇ ਤੇ ਖਲੋਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕ ਦਰਿੰਚੇ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚੋਂ ਨਿਚਲਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ਜਿਹ ਦੇ ਦਸ ਸਿਗ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਸਨ । ਉਹਦਿਆਂ ਸਿਗਾਂ ਉੱਤੇ ਦਸ ਮੁਕਟ ਅਤੇ ਉਹਦਿਆਂ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਸਨ । ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਦਰਿੰਦਾ ਮੈਂ ਡਿੱਠਾ ਉਹ ਚਿੱਤ ਵਰਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੰਚ ਰਿੱਛ ਦਿਆਂ ਪੰਚਾਂ ਜਿਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਗਰ (Dragon) ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਦੀ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਇਖਾਤਾਰ ਉਹ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ । ਮੈਂ ਉਹਦਿਆਂ ਸਿਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮੱਤ ਦਾ ਘਾਊ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਉਹ ਕਾਰੀ ਸੱਟ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦਰਿੰਚੇ ਦੇ ਪਿੱਛ ਹੱਕਾ ਬੱਕਾ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ । ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਗਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਨਾਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨ ਉਸ ਦਰਿੰਚੇ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਛਟੀ ਇਸ ਦਰਿੰਚੇ ਦੇ ਵੱਲ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ?" ਪਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 12 : 1-5, "ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਇਕ ਵੱਡਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿੱਤਾ ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਇਸ਼ਤ੍ਰੀ ਜਿਹੜੀ ਸੂਰਜ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਉਹਦੇ ਪੰਚਾਂ ਹੋਠ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਤਾਰਿਆਂ

ਦਾ ਮੁਕਟ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਗਰਭਵੰਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਣਨ ਦੇ ਚੁੱਖ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਲੱਗਣ ਕਰਕੇ ਚੀਬਾਂ ਮਾਰਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਤੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਇਕ ਵੰਡਾ ਭਾਗ ਲਾਲ ਅਜਗਰ ਸੀ ਜਿਹਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਦਿਆਂ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਸੁਕਟ। ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਨੂੰ ਵਲਟ ਕੇ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੇ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਗਰ ਓਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜੀ ਜਣਨ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਾ ਬਲਤਾ ਭਈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਜਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਭੱਛ ਲਵੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਇਕ ਨਰ ਬਾਲ ਜਣੀ ਜਿਹਨੇ ਲੋਹ ਦੇ ਡੱਡ ਨਾਲ ਸਭਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਬਾਲਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੌਲ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਕੋਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।”

ਸਤਾਨ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਸਤਾਨੀ ਪਰਮ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਪੰਥੀ 13 ਵਿੱਚ, ਦਰਿੰਦਾ ਜਿਹੜੁੰ ਮੌਤ ਦਾ ਫੱਟ ਵੱਜਾ ਪਰ ਜੀਉਂਦਾ ਲਿਹਾ ਇਹ ਸ਼ਾਹੀ ਬੁਤ ਪੂਜਕ ਰੋਮ (Imperial Pagan Rome) ਵੀ ਜਿਹੜਾ ਅਸੱਭਿਆ (ਜੰਗਲੀ) ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਰਲੇਆਮ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਸਾਰੀ ਬਕਤੀ ਗੁਆ ਬੈਠਾ। ਪਰ ਰੋਮੀ ਪੋਪਸ਼ਾਹੀ (Papal Rome) ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੇ ਇਹਨੂੰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਕੀ ਰੂਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ ? ਕੌਮ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਚੱਬ ਸ੍ਰੋਟਿਆ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਕਤਵਾਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਬਣੀ, ਉਤਕ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤਾਈਂ ਫੱਟ ਵੱਜਾ। ਫੌਜੀ ਕੇਟਰੋਲ ਦੇ ਪੱਧੇਂ ਉਹ ਦੀ ਬਕਤੀ ਜਾਦੀ ਰਹੀ। ਪਰੰਤੁ ਕਾਨਸਟਨਟਾਈਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਜੋ ਪੋਪਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛਟਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਬਕਤੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਬਧਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤਮਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕ ਤੌਰ ਦੇਣਕਾਰ ਦਾ ਮਾਰੂ ਬਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਜੁੱਗ ਦੀ ਦੇਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਕੂਮਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਾਲੋਂ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਨਰ ਬਾਲ ਨੂੰ ਭੱਡ ਲੈਣ ਲਈ ਖੜਾ ਸੀ। ਹੋਰੋਦੀਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਣੇ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਰੱਮੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਹੋ ਸੂਲੀ ਚਾਕਿਆ, ਪਰੰਤੁ ਹਣ ਉਹ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੀਕੁਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

ਹਣ ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋ ਮੈਂ ਬੰਦਿਆ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਰੋਇਆ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰੇ। ਬੁੱਤ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ, ਆਖਰੀ ਸੰਸਾਰ ਬਾਦ ਹਾ ਪੇਰਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਹ ਲੋਹੇ ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਸੀ। ਵੇਖ ਲੋਗਾ ਰੋਮੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਖਾਲਸ ਲੋਹ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਮਿੱਟੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਹੈਗੀ ਆ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਪਹਜਾਤੰਤਰ ਅਤੇ ਬੁਦਧ ਮੁਖਤਿਆਰ ਤਾਜਾਂ (Both the Democratic Nation and the Despotic Ones) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਰੋਮੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਇਹਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਚਕੇ ਹਨ

ਲੋਹ ਅਤੇ ਮਿਟੀ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੰਡਾ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾ ਯਾਦ ਦੇ ਜਦੋਂ ਖਰੂਸ਼ੋਵ (Khrushchev) ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੁੱਡੀ ਯ. ਐਨ, ਦੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਕੱਢ ਮਾਰੀ ਸੀ ? ਉਸ ਵੇਲੇ

ਉੱਥੇ ਪੰਜ ਪੁਰਖੀ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜ ਪੱਛਮੀ ਕੌਮਾਂ ਸਨ । ਖਰੂਸ਼ਚਾਵ ਪੁਰਖੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ਼ੀਡੇਂਟ ਆਈਸਨਹੋਰਵਰ ਪੱਛਮ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ । ਰੂਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖਰੂਸ਼ਚਾਵ ਮਿੱਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਸਨ ਹੋਰਵਰ ਲੋਹਾ ਹੈ । ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਤਾਂ, ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਪੈਰ, ਸਾਬ ਸਾਬ ਸਨ । ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਕੁਝ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਹਾਂ ।

ਆਇਤ 4 ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ, “ਕੌਣ ਇਸ ਦਾਰੰਚੇ ਨਾਲ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ?” ਸਾਡੇ ਇਹਨਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਨਾਮ ਹਨ । ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਦੇਸ਼ (Nations) ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀ ਠੀਕ ਐਸ ਵੱਲੋਂ ਰੋਮ ਆਪਣੀ ਸੁਰ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਸੀਟ ਉੱਤੇ ਪੱਪ ਬੇਠਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਤਾਕਤ ਵਧਣ ਲੱਗੀ ਹੈ । ਕੋਈ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਲੜ ਨਹੀਂ ਸਕਗਾ ।

ਆਇਤ 6, “ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਕੁਫਰ ਬਕਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਅੱਡਿਆ ।” (ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਤਾਲੀਮ, ਕਾਹਲੇ, ਘੁਘੜੀ, ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੀ, ਭਗਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਵੀ ਉਹਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇਨਕਾਰੀ) ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉਕੇ ਕੁਫਰ ਬਕਿਆ—ਨਾਮ ਨੂੰ ਖਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸੱਚਿਆਈ ਮਾਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਆਇਤ 7, “ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਈ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੱਧ ਕਰੋ ।” ਅੱਡਿਆਚਾਰ ਚਾਣੇ—ਸੱਚੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਨਾ ਅਤੇ ਸੱਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਝਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਕੁਫਰ ਬਕੇ । ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ, ਕਾਰਣ ਜੋ ਕੈਂਚਲਿੱਕ ਪਰਮ ਨੇ ਉਥੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ।

ਆਇਤ 8, “ਅਤੇ ਪਰਤੀ ਦੇ ਸੱਤ ਵਾਸੀ (ਸਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਲਲੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯੋਥੀ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਪਰਤੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਇਆ ਗਿਆ, ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ) ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਗੇ ।”

ਧੰਨਵਾਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਹਦੀ ਭੇਡ ਉਹਨੂੰ ਮੱਥਾ ਨਹੀਂ ਟੇਕੇਗੀ । ਸਭ ਲੋਕ ਸਵੇਏ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆ ਦੇ ਧੰਨਾ ਖਾਣਗ । ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਗੁਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗ । ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਜੁੱਹ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਦ ਨੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਮਗਰ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ।

ਫਿਰ ਹੁਣ, ਇਹ ਵੇਖੋ, ਭਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ । ਇਹ ਮੌਤ ਦਾ ਬੀਜ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲੇ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ—ਇਹ ਮਿਸ਼ਨ ਜਥੇਦੇਵੀ ਦਾ ਬੀਜ (Seed of Organization) ਓਤ੍ਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੁੱਖ (Tree) ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹੇ ਉਤੇ ਹਰੇਕ ਗੰਢੇ ਪੱਛੀ ਨੇ ਆ ਵਸੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਦਾਹਵੇਂ ਤੋਂ ਉਹਦੇ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜੀਵਨ ਦਾਤੀ ਹੈ ਪਰ ਹੈ ਉਹ ਮੌਤ ਦਾਤੀ । ਉਹਦਾ ਫਲ ਮੌਤ (Death) ਹੈ ਮੌਤ । ਜੋ ਉਹਦੇ ਸਾਂਕੀ ਹਨ ਉਹ ਮੁਰਦਾ ਹਨ । ਇਹ ਵੱਡਾ ਸੰਸਾਰੀ ਕਲੀਸੀਯਾਈ ਸਿਸਟਮ (World Church System) ਜਿਹੜਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬੁੱਧੁ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਕੌਲ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤ ਰੂਹ ਨੀ ਸੁਕਤੀ ਹੈ ਛੀਡੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਸ ਨੇ ਕੇਵਲ ਮੌਤ ਦਾ ਬੁਰਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸੁਰਦਾ ਮੁਰਦਾਰ ਖੰਚ ਜੀਵ ਮੌਤ ਘਾਟ ਇਸ ਅੱਗ ਦੀ

ਭੀਲ ਵਿਚ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੋਹ, ਕਾਸ ਮਨੁਖ ਸਮਝ ਲੈਣ ਭਈ ਜੋ ਉਹ ਉਹਥੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲੇ ਰਹੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਓੜਕ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਉਹ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਰੂਸੀ' ਕਿਉਂ ਮਰੋ ?"

ਅੰਤਿਮ ਚਿਤਾਵਨੀ

ਪਰਕਾਸ਼ ਪੰਥੀ 2:23, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਥੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਯਾਂ ਜਾਣ ਲੈਣਗੀਆਂ ਜੋ ਗੁਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਚਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਚੁਹਾਡੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਕਦੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ। ਨਾਹ ਹੋ ਇਹ ਕਦੇ ਬਦਲੇਗਾ। ਏਥੇ, ਸਾਰੇ ਜੁੱਗਾਂ ਦੀ ਦੀ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਚਲੇ ਆਏ ਹਨ, ਦੇਨ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਲੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮਸੂਰ ਨਾਲ ਨਾਤਾ ਹੈ। "ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਗੀ ਹੋਈ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ ਅਟੱਲ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਕ੍ਰੀਤੇ ਇਹ ਮੋਹਰ ਹੈ ਭਈ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।" 2 ਤਿੰਨੀ 2'19, "ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਲਾ ਨੂੰ ਪਰਖਦਾ ਹੈ।" ਸ਼ਬਦ 'ਪਰਖਣ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਖੋਜਣਾ' ਜਾਂ 'ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ'। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡ ਖਿਆਲਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਂਗਿਆਈਆਂ ਤੀਕੁਰ ਖੋਜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਈ ਸਾਡ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੱਕਾ ਪਰਗਟਾਵਾ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿਚੋਂ ਹੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਰਮ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਕੁਧਰਮੀ ਸਾਡੇ ਇਰਾਦੇ, ਸਾਡੇ ਕੰਮ—ਸੱਭੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲਮ ਨੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਬਚਨ, ਨਿਆਉਂ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਠੀ ਬਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਕੋਈ ਭੇਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਰੀ ਕੀਮਤ ਚਕਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਨੇ ਇੰਝ ਜੀਉਣ ਜਿਵੇਂ ਸੰਤ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰੰਤੁ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ।

That Woman Jezebel

This Message by Brother William Marrion Branham, is an excerpt of pages 226-239 from *An Exposition Of The Seven Church Ages*, and was originally printed in English and distributed on December 4, 1965. This Punjabi translation was printed in 1984 by:

SPOKEN WORD PUBLICATIONS
P.O. Box 888, Jeffersonville, Indiana, U.S.A. 47131

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org